

Читавши в останніх днів і в

ФУТРА

ЖІНОЧІ
МУЖСЬКІ
ПОДРОЖНІНа довгостроковий кредит
порукає
Власна — Робітня купівельська і крамницькаСТАНІСЛАВ СТЕМПКОВИЧ
Львів — пл. Камітульна, ч. 1.

84-2

адресу „Запонуку Польських Організацій і Кухар Рольовичів“ за те, що він зацікавив конференцію Паста, Визволення і Строн, Хлопецького для створення одного фронту польського селянства, розуміємо від чого вишла ця ініціатива. Отже вже давно шукали зацікавлені чинники відповідних людей у „Пасті“, „Строні“, „Визволенні“ і „Хлопецькому“ на те, щоб створити не тільки „один селянський фронт“, але й довести до фактичного називання партії. Говорять про те пос. Смігла ще 10. липня у Познані. Головним завданням зацікавлених у такому „фронті“ і нині виконуючих державну владу у Польщі чинників є об'єднання та уніфікація Вітоса. Спільний фронт, чи фактичний польський селянський фронт без сумніву в великій мірі до того причинявся.

Запрошення на таку конференцію відносав між іншим і теперішній лідер „Визволення“ посол Б. Столярський, а це вже має неабияке значення. Вітос напевно витягненої руки до угоди не прийме і це буде новий аргумент у руках його ворогів, який вони використовуватимуть серед селянських мас проти нього. Причиною аж таких консолідаційних змагань має бути те, що польське селянство розвинулося в усіх дотеперішніх партіях, а тому треба створити один великий блок, бо „наслідки дотеперішнього розвитку політичного селянського руху — твердять „Епока“ — є фатальні“.

„Політичні і селянські партії — продовжує львівський навісний „Львівський Листок“ — мусять з того поробити висновок, бо інакше компрометують погляди на розвиток демократії в Польщі. Намам повністю, щоб пасти консолідація ліній Вітоса з однією стороною, а Домбського чи Станіславського з другою, а також обох цих сторін з пп. Столярським і Путнем. Означе мимо того ініціатива господарських спілок наповнює нас вірою в реалізацію селянського фронту (понад голову лідрів! — Ред.), а через те і вірою у побуду демократичної справи“.

Як бачимо то до справи беруться чинні „санаційні“ чинники тожко. Таким чином хочуть не тільки Вітоса політично некоротити, але й понад голову партійних лідерів та дровляників інших т. зв. селянських польських партій створити щось таке, на чому й вони могли би опертися та будувати у будучому союзи.

Все це в нічці іншим, як підготовкою до виборчої кампанії до законодавчих установ. Чи ця в прамедитація та подрібно розроблений план

3 побуту на Радянській Україні.

X.

В трудовій школі імені Франка.

Три найчисленніші, українські школи в Харкові, а котрих кожна числить около півтора тисячки учнів, хлопців і дівчат, носять назви ім. Т. Шевченка, Мих. Драгоманова та Івана Франка.

Дня 29. травня святкувала остання школа одинадцять річницю смерті свого Патрона. На це свято запрошено мене і д-ра Свенціцького.

Була неділя. До години третьої тривала ще правописна конференція. В год. 5. прийняв я а полковником Грицем Косаком трамваєм на Холмну Гору, де побіч школи червоних старшин стоїть величавий будинок, а у ньому трудова школа ім. Франка. За царських часів була тут гімназія імені царевича-престолонаслідника Олексія. Сьогодні носить вона ім'я володаря пера, мужицької дитини, Івана Франка.

Щиро признаюсь, що я запрошений дуже утішався, бо за попереднього могого побуту не мав спромоги зайти до української школи. Тепер рішився я бути у ній за велику ціну, хочби тому, що у львівському „Новому Часі“ у святоточному величому числі (Нр. 44), у статті: „Правдиве обличчя Радянської влади“ прочитав я отсі слова:

„Українське шкільництво імпульсивне на папері, а в дійсності ледви живить вадля браку приміщення, книжок та матеріальних засобів“.

Входимо до будинку. По коридорах ведаються діти у віці від 8—15 літ. Вітає нас тут керівник школи, галицький українець, Андрій Озарків. Він кінчив семінарію у Львові, був учнем наших знаменитих педагогів Івана Матієва і д-ра Коноби, котрих згадує з великою повагою і вдячністю.

На свято сходяться батьки і мате-

ном політична гра табору „санації“ увінчаться успіхом — зможемо скоро перекопатися. Доїхали деякі успіхи — як сказано — вже дала.

ри дітей. За цей час показує нам гром. Озарків школу. Веде нас до кооперативної, якою управляють діти. Дістали тут можна книжок, аштаків оловців та взагалі всього того, чого потребують діти в школі.

Дівчинка у віці 12 літ повідомляє нас, що до кінця шкільного року викаже торг пересічно п'ять тисяч карбованців (дві а половиною тисячі доларів). Управу кооперативу вибирають діти апоміж себе.

Переходимо до столарні та шлюсарні. А. Озарків інформувє нас, що трудова школа, в якій наука триває сім літ, це менше-більше тип нашої віділової школи з тою різницею, що на Україні учать більше природи і математики. Для науки природи є спеціальні лабораторії, де учні а учителями виконують дослідну працю. Окрім цього учні учаться в трудовій школі ремесла, головню столарства і шлюсарства, а учениці шиття. В столарній десяті отаків (варштаків). В шлюсарній бачимо готові замки, вироблені учнями, може ще невикінчені. Але вони свідчать, що тут ведеться поважно наука.

Йдемо даліше до кімнати Ів. Франка, обвішаної від долуги до горні книжками. На килимах авертає мою увагу поділ годин не на тижні, а роки. Українська мова і наука про марксизм займають тут визначне місце. Побіч статистика учнів. З неї довідурься, що всіх учнів має школа 1475. Українських дітей у ній 1250, російських 200, єврейських 20, а інших народностей 5.

Всі вони — діти пролетаріату. Дивлюся на статистику заробітків їх батьків. Є тут діти безробітних, яких батьки побирають місячної допомоги по 20 карб. (десять доларів); дуже значний відсоток має платні 50 карб. або й вище.

ючи їм сніданок. Нема то як жіноче серце ХХ. століття!...

Після загально світових подій не можуть не прийти загально українські. Воно справедливе не тільки тому, що українців є 40 міліонів з чимсь. Те „з чимсь“ різно обчисляється, хоч не має ніякого впливу на політику — чого доказом ріжні самостійності, окупації і прилучення.

Але мають українці Академію Наук і вона покінчила недавно правописну конференцію. Конференція вдалась надзвичайно і рішення Академії мало що не стали обов'язуючими. Але комуністичний хусит Річницький написав статтю в „Вістях“ і справа пішла до коша, чи там до комісії.

Річницький зовсім правильно підмітив, що заведення двох нових букв у нашої азбуки може мати шкідливі наслідки для здобутків революції. Може помітно зменшити вплив на село, на його психіку і т. п. Одним словом дві нові букви можуть бути причиною контрреволюції і мрій про самостійність.

Галичина посилала на конференцію своїх делегатів, відомих з праць на полі українського правопису і визначних мовознавців. Вирішені питання, як я вже згадував, пішли до коша, але ми багато дечого довіданься „про наростаюче нове життя“.

Отже: більшовики не відбирають каменів домовласникам, а навапни. Даліше: Уряд при допомозі складок побудував одну каменницю в Харкові, відому вже в пілім світі з того, що „має вісім поверхів“ а:

Діти безробітних у числі 70. Їстять в школі обід. Про пошти мусять уже подбати управа школи.

Входимо до кімнати, де відбувається льосування книжок, сорочок та легкої одягу для дитвору пошитої ученицями школи. Кожен льос виграє.

Вкінці веде нас управитель школи до салі, де відбувається свято в пам'ять Івана Франка. В салі бачимо около півтора тисячки старших осіб в яких переважають жінки. Це матері дітей, що прийшли послухати святоточного концерту. На аудієї їх малюється радість. Говорять між собою по білійшій частині українською мовою. До недавня всі вони навчали тільки російської мови та прийшли революції, а серед неї своя власна, українська школа. Дома балакали ще по російськи та прийшли із школи діти і вони почали українувати різню. Починаю говорити з хлопцями, що походять з російської родини. Видно це по виомі. Означе він і повідомляє досить поправно українською мовою.

Питаю управителя, скільки має школа учителів? Відповідає: соросім. Чи підручників є досить? — Так, відповідає управитель. Нема у нас дитини, щоб не мала книжки. Про це вже дбає влада.

Починаються урочисті, святоточні абори. Відкриває їх гром. Озарків. Вітає батьків-пролетарів і дітей пролетаріату. З черги вітає галицьких гостей, а про частину промови зібрані сильно оплескують. Просить вібрати президію, до якої пропонує від учительства управителя школи, репрезентанта батьків, Семена Вітника, нас двох галицьких українців, дві учениці школи і одного із шкільних слуг. Зібрані голяться і ми засідаємо при президіальному столі на естраді.

Признаюсь, що мене не товариство, зібране при президіальному столі дуже урадувало. Чому а у нас, у Галичині не міг би сидіти побіч учителя, старшого громалянина, учень, а навіть вірний слуга школи?

Нагадався мені тоді стороні дому, музею та бібліотеки Наук. Там ім. Шевченка у Львові Прокіп Гоним. Відданий він Товариству цілою душею. Коли нема службовників, або й мене в канцелярії, він проводить

ляється першим українським хмародером“.

Вкінці: „Дніпрельстан“. — Це прекрасне, просте і зрозуміле співце означає таку благодать для України, що серце з радістю тріскає. А щоб воно часом не трісло, „Дніпрельстан“ будеться поволи і за п'ятьдесять літ буде готовий.

Отсе зі справ загально українських. Перейдемо до справ загально польських.

Куроки і Кепура! — Перший геніальний голодомор з японським назвиском, другий геніальний „рекламист“ із теноровим голосом.

Щодо Куроки. Він видержав кількось там днів без їди і пиття, даючи себе оглядати за гроші.

Щодо Кепури. Він видержав кількось там днів без реклами, але акінці сам звався за неї і то так, що аж польським газетам було за багато.

Куроки і Кепура обидва поляки. Перший, здається, креяник японського генерала, який як відомо знався Куроки. Другий, ліричний Карузо а Лодзі, який прохавши реклямою Европу, завітав і поза її границі — до Львова. Львів був обом земляками рівно захоплений. Перший відідав собі потихо, заробивши гроші, другий відідав грошми найбільшого „рекламиста“ між співаками і найбільшого співака між рекламистами.

Що той Кепура не виробляв. Казав себе фотографувати на сцені за сценою, під сценою і поза сценою. Купував цвітні і розданий блоні, а акінці сів на авто (паласе

ГАЛАКТИОН ЧІПКА.

З моєї фільми.

Огірковий сезон і його вплив на фелетоніста. — Лєт через океан в часі докопання, будучим і небудучим. — Революція в Відні і жіноче серце. — Правопис обов'язковий, але недовольний. — „Нові життя“, — Куроки і Кепура. — Вибори до громад і досвідчений, а милозвучний титул.

Закри перейду до справ загально світових, загально українських, загально польських, чи загально галицьких, мушу перше розказати загально про себе.

Огірковий сезон буває не тільки на торгівниці чи в статейних журналістах, але й в фелетоністах. Появляється він тоді, коли зникають з міста найкращі жінки, коли в кадрах журналістів висихає вода, а голови стають залізками до прасування. Тоді фелетоніст мусить та кож час до часу вихатися „на село“ де жінки дають теми, а ріки воду до писання.

На нещастя, дуже часто огіркоий сезон приносить велику скількість подій в світі, в краю і в місті, яких не можна проминути без уваги хоч би тільки у фелетоні.

Часне ті великі події заставили мене вернутися чим скорше у Львів і списати їх, щоб не пропали мирно, як цьогорічні огірки по львівських огородах.

Загально світові події — це перелети через Атлантику: Ліндберга, Чемберліна і Бирда. Ліндберг перелетів, заробив і поїхав кораблем чачаа. Бирда перелетів, трохи апап.

нічого не заробив але не тратить надії. Та найгірше вийшов Чемберлін. Він зв'язався з жилим Левіном і не міг від нього відв'язатися. Хоч перелетів океан, хоч залетів аж під Берлін, стратив властиво на тім цілім інтересі, бо Левін запевняє, що Чемберлін без нього був би нічого не втяв. Адаже то він — Левін — лєтєв, а Чемберлін тільки кермував літаком. Жид грозить тепер, що як Чемберлін не впокориться, то він сам верне до Америки... кораблем.

Підбадьорені американцями європейці і собі задумують перелетати океан. З Німеччини вибирається туди якась жінка, але покищо тільки страшисть. Може це й лєт тільки на те, щоб чоловік купив новий капелюх, а може вона така погана, як тенісистка Зузіанна Ленглен і хоче в той спосіб вийти замуж.

З Польщі теж мають охоту деякі лєтуни попробувати щастя. Вони добре спекулюють: возьмуть певно літаки з фабрики „Пяге-Ляськевич“ і при першій неадації звалать аину на нездалі апарати. Страху, щоб лєтуни потопилися в морі, — нема, бо прещіш коло Варшави жаден океан не випливає.

Другою подією світового значення є революція у Відні. Подія ця світова більше а погляду більшовиків, бо від неї, думали вони, загориться, сильно замокла останніми часами, амуршавіла Европа. Та запанав тимчасово тільки... бухнок віденського суду, а віденське жіноцтво запалало ненавистю до буржуазної поліції. Воно, щоб дати доказ своїм ніжним інстинктам, потроїло багато бідних вояків, обіну-

[illegible]

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакція не відповідає.

Спеціаліст для нештат мочевих доріг
Д-р Марко Дамаєвський
 ординує у Львові, при вул. Гетманській
 ч. 26, від години 3—5 по полудні.
 147 ч. телеф. 49—41. 1-1

Знамениту чено-
 чяду відживчу **сметанкову**
 поручає
Фабрика А. ПСЕЦІНІ, С. А. КРАКІВ
 При закупні звертати на нашу увагу
 351 фірму. 14-19

БЕЗПЛАТНИЙ
Курс Гафту

починаємо дня 1-го серпня 1927 р.
 для наших П. Т. підборщиків.
„Польща“, Львів, Галацька 20.
 145 тел. 23—11. 1-1

НОВИНКИ.

— Виставка мистецтва національностей
 СРСР. На 10 жовтня приготував Ленін-
 градська академія мистецтв виставку ми-
 стецтв усіх національностей СРСР. На ній
 будуть такі відділи: 1) мистецький про-
 мисловий і селянський, 2) домашній вироб-
 ні, 3) мистецьке мистецтво, 4) архітектура,
 5) самодіяльне мистецтво і шкільне, 6)
 словесна творчість, 7) друкарство, 8) те-
 атр, 9) музика і 10) кіно і фотографія. У
 виставці візьмуть участь мистецькі, на-
 укові, освітні та промислові організації.

— **3 під темної зміди.** У Кракові на за-
 лізній відкрити митові зловживання на
 100.000 зол. У Люблін інтендант універ-
 ситету забрав 35.000 зол. на чужі векселі
 і втік; підписи на векселях були... правди-
 ні. У Замості 3 секвестратори крадіжи 10
 тисяч зол. У Хирові обкрадили церкву. У
 Львові обкрадили на вул. Фурманській
 крадіжкою з хустинками на 15.000 зол. Дріб-
 них крадіжок не арахувати: тут бідили на
 стрічку, там убрали на криці, ще в ін-
 шому місці перестіг з брильянтами, 17 кур-
 ок з курячої аж до собак, які їх сте-
 регла. Один з американських поляків, що
 приїхав погладити на „старий світ“ про-
 хав через пресу неспівісного земліка, що-
 б повернув йому паспорт і документи,
 які забрав йому з кишені в трамваї раз-
 ом з доларами.

— Катастрофи й нещастя. Були нор-
 везький міністр закорд. справ Мішлет
 постріляв себе револьвером, який чистив
 і помер. У швейцарській околиці появилася хо-
 зярка: 5 осіб померло. В Індії, округу Ба-
 рода залита водою річка, яка перервала га-
 ть. Одна дитина збоїла і четверо ране-
 них транзитом у Ріні, найденні біля ка-
 зарів. У рум. містечку Кісинау багатові-
 сьт на бенкеті затролялося стріляючию в
 мушкет. На Капштаді зустрілися два поїз-
 ди: 30 убитих, кількадесяті ранених. На
 Лівні появилася громада воїнів, що на-
 лагодили на отарі овець, зідають теж і
 жеребів.

— Кінець поручника Захарченка. Ні-
 мешка преса оповідає довгу історію скри-
 пку поза одним заголовком: іменем із низки
 свіжо розстріляних контрреволюціонерів
 радянським урядом. Це привабило поруч-
 ника Захарченка. Воно скликало молодого
 жінку із шкільної рідні Євгену Івановну
 Шуляк, довгою балтійського гене-
 рала. 13 літ боролася вона, чи то як жов-
 нир підчас війни, чи як ворог радянської
 влади — „лізвельний“ революційний
 метод. Понав на війну добровільцем
 як 20-літній дівчина. Ніхто із жовнірів
 старшин не підозрівав у ній жінки, аки
 не понала в шпиталь ранена. Служила в
 зусарській полку і дістала найвищий від-
 знак за хоробрість. Виздоровилася, знову
 дістала: переходила з одної контрреволю-
 ційної армії до другої, замі не опинилася
 на Сибірі. Звідти опинилася по різних
 тригодах у Парижі, де віднашла рідну
 та знайомих і мала вигляди вийти заміж
 за американського мільонера. Але серед-
 ний великий міст і безлілля багатих на-
 дуло її. Знову пішла на довго. Аж тепер
 її рідні дізналися про її смерть із офі-
 ціального комуністичного розстрілу Зах-
 арченка.

— **Форд реорганізується.** Форд про-
 травила процес із жидками на всій дні,
 заплатив своїм противникам відшкоду-
 вання, оголосив відкликувальний лист, а те-
 пер перетворює свої фабрики авт. на ре-
 організацію коштує його і міль. доларів
 лемно. Нові авт. будуть злитися уже не
 Фордами, а Лівфордами. Приставка „Лів-
 мід“ привніс Лівфорди.

— Латиська азбука в Японії. Токій-
 ський професор Танакадає виступив в
 інституті Міжнародної інтелектуальної
 співпраці з рефератом, кажучи, що агад
 інтелектуальних японців відрізняє більше
 тягнеться до думки про потребу прийняти
 латиську азбуку. Вичиня переконання,
 що це має сприяти одного покоління. Ре-
 форма в писанні принесе всім країні ве-

Час
відновити
передплату

личезну користь, інтелектуальну, торго-
 вельну та моральну. Тепер японськ му-
 сить учинити читати та писати шість літ.
 Коки заведуть латинську азбуку вистар-
 чить рік.

— **Річні рекорди.** Професійний союз
 краківських стрижів хоче осудити...
 „державну фризирську академію“. Франц
 леун Аррашар перелетів 12.000 км. за
 півніста години без зупинки. У Коломні
 азбів обіграли судовий склад крадених
 предметів найденних на противі останніх
 тижнів при їхніх арештованих товаришах.
 25.000 дол. хотів заплатити за сибірського
 малесенького шкура, хтож би інший як
 не американський мільонер на виставці в
 Шікаго, де цей шур дістав першу наго-
 роду. Але мільонер надіслав другого та-
 кого чудака — аласіка, який не хотів
 шкура продати. Еспанський маркіа Де Ка-
 зареаль одержав в Америці 10.000 дол.
 премії за найкращий текст до фізичн. п.
 з. Каліостро. У графстві Кент (Англія) міс-
 єс Еміль Люкас побив рекорд материн-
 ства, продавши 24 дитину, нормально
 розвину. Трьох португальців вибирається
 з Ріо де Жанейро на дариби через Атлан-
 тичський океан. У Злуч. Державах в око-
 личі Рочестер випробували новий елек-
 тричний плуг із силою 10.000 вольт, який
 очищує землю із усякого хабазу, чер-
 в'яків і комах і одночасно гноїть його. У
 Лондоні продали один образ Рембрандта
 за фантастичну суму 40.000 фунт, штерл.

— **Літературний куток.** Матильда Серао,
 італійська письменниця, що померла цим
 днями в 72 р. життя, була одною з найви-
 значніших сучасних жінок і першорядних
 італ. авторів. Вона вродилася у Греції;
 предки її матері були грецькими князями.
 Коли її родичі переселилися до Італії, вона
 почала ходити до школи і дістала учин-
 тельський диплом. Але стала урядовою
 телеграфісткою; там під впливом новин
 із усього світа прокинулася її поетична
 уява. Почала з малих зарплат у пресі під
 псевдонімами Туффолина і Шкіта. В 1885
 р. вийшла заміж за журналіста Скарфо-
 діо. Спільно працювали в римській щод-
 денній „Корієре ді Рома“, а потім осну-
 вали власний „Маттіно“. Історію своєї
 журналістичної діяльності описала Серао
 в повісті „Життя та пригоди Іоанні Рік-
 кардо“. Найбільше відомі її повісті пере-
 кладені на різні мови це „Мученики своєї
 уяви“, „Квіти жаги“, „Країна дармоїдів“.
 Усі її літературна спадщина складається
 з кількадесяти томів. Серао була не раз
 уже кандидаткою на премію Нобеля. Во-
 на працювала до останньої хвилини пе-
 ред смертю, виправляючи коректи творів
 і статей до засвоєння, яких була постій-
 ною співробітницею. Вмерла від паралізу
 насильком артеросклерозу, підчас читання
 книжки. Залишила чотирьох синів і одну
 доньку.

— **Захоплення спортом.** У північній Ір-
 ландії в Ліфорді, між двома спортивними
 громадами копаного м'яча прийшло до
 справжнього бою. Коли суддя підчас гри
 помилювався, грачі кинулися на нього. Тоді
 гладачі змішалися в трибуні і почали бити гра-
 чів. Треба було покликати поліцію; в ба-
 гато ранених. Востанок витав маніфестаційно
 найкращих американських лутів: Лінд-
 берга, Вирда, Чемберліна. Вібралася така
 ярба, що одного воїна, в 14 ранки.

— **Театральні піаністи.** Артистка Франц.
 театру „Нуводе“ Магіна рішила розвестися
 з мужем 16 місяців тому. Муж, який теж
 клавився до самостійності, обнулював
 свою жінку, що жила вже окремо, в граді.
 На його домагання світлий суддя „рекарду-
 ван“ приватні листи артистки. Між ними
 найвище до одного актора, товариша спе-
 ции, з таким закінченням: „підшу нас“.
 Муж тирпав на суді, що ця фразка з джа-
 зом зради жінки. Артистка протестувала.
 її адвокат покликався на внески знаних те-
 атральних справ, що „дітукли, які розда-
 ють собі артисти в театрі не мають ніякого
 значіння“. І казав так: „У театральній
 світі мушні та жінки цілуються щоденно
 навіть при зустрічі та розстанні, частіше
 із звички, як з шкільності. Крім цього дуже
 важко вважати, коли піаніст має прик-
 мети „лаборного“ винику“. Аж в де-
 яких краях лезе який піаніст на-
 вість з несподіваними, і то не раз, а тричі.
 Нпр. у росіян на Великдень...“ Одне пар-
 тиский суд не дав зайти на це фільосо-
 фії. Він рішив, що піаніст має своєрід-
 ний зміст відповідно до обстанови і момен-
 ту, в якому його виконують, отже фразка
 в листі артистки „підшу нас“ не була фор-
 мою звички, ні текстом з ролі, ні велико-
 дним російським образом. Суд признав ви-
 куватими і мужа і жінку, і... розвів їх.

— **Сейтова всячина.** У Римі закінчився
 процес проти 19 комуністів обвинувачених
 у протидержавній змові; засуджено їх від
 4-ох літ до 12-ти. — До хорватських сту-
 дентів, які приїхали до Вуцештуса тхос
 почав стріляти на вулиці; з них важко
 ранених. — До Верони приїхав шеф ту-
 рального тен. штабу Федір Паша. — 3-ох

ПЕРШОРЯДНІ РОДИ ЧЕКОЛЯДИ

О Р Т М
 з ФАБРИКИ „ОРТІМА“ КРАКІВ

нім, офіційно і 30 ридовити а Давігу ви-
 кало до Бодіні, щоб вступити до тамош-
 ній армії. — Арештували провінціала нім.
 монархістично-мілітаристів Росбата за те, що
 у свій час платив „лутчу“ розстріляв кіль-
 кох людей. — У Німеччині від 1. серпня
 дорожні квитки. — Помер нім. малар і те-
 торич мистецтва Фріц Румф у 71 р. жит-
 ть; його книжка „Людина і Мисль“ ви-
 клала у свій час сенсацію. — У Парижі
 відбулися пам'ятні Міжвистові роботи
 різьбярів Бурзеля, на одній з найкращих
 площ. — Помер відомий англ. економіст
 Уільям Ашлей. — 50.000 дол. премії при-
 значив японський промисловець Кумейро-
 Сакі для першого лутуна, який зможе во-
 дитиш перелетом без зупинки азбита Я-
 понії з Америкю.

— 3 кіна. У кіні „Палас“ нова песа в 8
 діях „Чорний рай“ а Магдою Величі і дру-
 га в 8 діях „Фіговий аисток“ а Борденом
 і О'Бріен.

— Усі повинні це знати, що фірма
 Делька продас П.Т. Публіці задля не-
 достачі місця, поодинокі пари наймодні-
 шої обуви по цінах знижених до 50 про-
 гляди оголошення на сторони 3. 1-1

Нові книжки і видання.
Журнали:

ЖІНОЧА ДОЛЯ. Двоптижневик для укра-
 їнського жіноцтва. Ч. 14. Коломня. Зміст:
 М. Підгірника: Платонів пісн. О. Кислен-
 ська: Словечко до молоді. Наше насліддя
 мистецтва. Жіночий рух. Н. Королева: А-
 ланів. Відліт америк. нападильників. П. Дем-
 бінська: Американська українка в прац-
 вому світі. Д-р В. Ганківський: Губер-
 нула. Части господарства.

НИВА ч. 6. Червень. Зміст: Протон фе-
 дос в протестантській науці. о. д-р П. Ко-
 селіні: Надмісловий світ. о. О. Лешук:
 Перший Нікельський Собор. о. д-р П. Ко-
 селіні: Зайні пататання св. Письма. о. В.
 Липиняк: Гостиня в Пустомитях. Загальні
 Збори вдовчої-сирітського фонду. Нові
 книжки. Всячина. Пронілан.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛІАТЕЛІСТ. Місячник.
 Ч. 4—5. Зміст: І. Мороз: Поштові мар-
 ки мистецтва. — Д-р В. Онисименко: Про
 класичні поштові марки. — о. З. Флент:
 3 проблем української філіателії. — Нові
 марки. — О. Е. Петер: Шарування марок
 України Свенсона (піла багато ілюстрацій
 отуля по нм.). — Дрібні вісти. — Віблю-
 графія.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛІАТЕЛІСТ. Ч. 6.
 Зміст: І. К.: Від українських філіателістів
 у Львові. — Д-р В. Онисименко: Про клас-
 ичичі поштові марки. — Філіателістичні
 загадки. — Нові марки. — Дрібні вісти. —
 Критика в бібліографії. — Д-р Іван Ту-
 рин: Марки України у філіателістичній лі-
 тературі (по нм.). — Андре Штман: Но-
 вий марочний каталог для Скандіно Евро-
 пі (по нм.). — 3 філіателістичних журна-
 лів. — Член Українського Об'єднаного Т-ва.
 Адреса: Wien XVIII., Gersthoferstr. 138.

ОПОВІСТКИ.

Прогуляк в Горгани. Заходом
 Турист. краєзн. тов. „Піла“ відбудеться
 з початком серпня прогуляк в центральні
 Горгани. Вихід з Кам'яця коло Підногого
 через Тодор, Нарятів, Яйце, Сотвинку,
 Гачу на Попадо, даліше через Корин-
 кину і Кину на Дарі. Веде п. меценас
 д-р Шуровський. Приймає зголошення
 і дає пояснення до кіпця липня д-р Ст.
 Старосольський, Личаківська 18, відтак
 д-р Шуровський, Кам'янець коло Підно-
 гого пошта Перегінська. 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

9 зол. коштує будинок у Мандля, Ко-
 перника 14. 1773-11-2

ПАННА в середній віці самітна, при-
 стійна, працююча, небідна, бажде
 пізнати в матримоніальній цілі солідного
 мужину поперх літ 30, на становищі або
 з власним підприємством. Зголошення до
 Адміністрації „Піла“ під „Постанова“. 145 1-1

ДИРИГЕНТ Наглядіпрхачів, організатор
 хорів церковних і світських, також
 і кооператор, пошукує негайно відповід-
 ної посади найкраще в місті або містеч-
 ку. Платня після умови. Зголошення до
 Адміністрації „Піла“ під „Solo“. 142 1-1

ДО ЗАМІНИ парохія на долах (140 мор-
 гів шпешеної землі, одна церков по-
 над 2000 душ — комунікація добра) за
 рішордану на підгірну або в горах в лі-
 чиних шлах. Зголошення: Уряд парохі-
 альний Старе село, пошта Камінька во-
 лоська. 141 1-1

УЧЕНИКА на станцію прийму. — О
 Остоївська, Вірменська ч. 3 (Нароз
 ний Дім). 130 1-1

СОЛЦИТАТОР адвокатський, меткий
 концент, адвокат і нот. табуларист, гс-
 стороною рутинований з найліпшими са-
 доцтвами, пошукує посади від 1. вересня
 ч. р. Зголошення з умовами до Адмі-
 нистрації „Піла“ під „Меткий“. 143 1-1

УНЕЧАЖНОСТЬСЯ згублену міськову
 книжку на назвіско Евстахій Кляк
 р. ур. 1902 виставлену через П.К.У. Тер-
 нопіль. 140 1-1

НАИСТАРШИЙ у краю записний сказ
 Годинників і Віжутерії Ю.
 Домбровський насл. Ю. Домбров-
 ський — П. Розмажовський поручає
 свій багатий вибір по конкурентній шлах
 Львів, Академічна 2. (Готель Жорж). До-
 гідні умови. Власні роботи. 110 2-7

ПІСТИНІ — до продажі 11 моргів го-
 роду. — Зголошення тільки листові
 на адресу: П. Журовська, Львів, Воу-
 славського 14. 132 2-5

ПРОДАМ 2 реальності в Підгайцях.
 близько ринку при головній трасі.
 Обидві обіймають мешкання по 4 кожиті
 з кухнею, городи і садок. Вліжча від-
 мість у о. В. Залуцького, Кориня до Ко-
 ломня. 136 2-7

ПРИМУ негайно кількох хлопців до
 науки механічного ремесла з укільче-
 ною 4. класою гімн. або 7. класою виш-
 Юлія Ломага, Сенкевича 9. 138 2-1

ВІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРО-
 БИ продас за готівку і на ратки
 десятиків літ в шлім краю записна фірма
 Іван Зельтентрайх, Львів, Марійська 14.
 Купую брильянти, золото, срібло, пачу
 найвищі ціни. 3а 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ДЕРМАТОІД

(наслідкування шкіри)

в гарних колірах

також

неперемокальне полотно

на дахи самоходів

поручає по приступних цінах

СПЕЦІАЛЬНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕУМ і ЦЕРАТ

Леопольда Гааса

Львів, Пеґіонія 3., тел. 16—45.

107

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в Станіславові

вул. Собієвського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні зуби
 без підкладки, містки без корон і біленькі
 зуби. — Приступні ціни — догідні умови.
 13 22-0

Лікарсько-дентистичне Заведення

Д-р. Симеона Раппапорта

Якова Гааса

Львів, вул. Сикстуська 17/18.

Пилькування в винищення зубів без
 болу. Штучні зуби в каучуку і золоті в
 американську систему. Пашістия з про-
 ші полагоджується в найкоротшому часі
 П.Т. урядовцям і студентам значна знижка
 139 Полескі в сплату. 2-3

На рати по 5 зол.

можна дістати 2 пружинні матраци, 1
 отоману, 1 саломовий гарнітур, 2 кили на
 ліжку і т. п.

„ФАМЕТА“

Фабрика меблів, Львів, Красівських 189.

2283 другий дім від Казимирської. 9-10